

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

hold til § 5 i Loven om Radiospredning er Radioraadet ansvarligt for, at Radioudsendelserne er af alsidig, kulturel og oplysende Art, og der findes ikke i Loven andre Direktiver med Hensyn til Udsendelsernes Karakter og disses Indhold. Vi har her i Danmark haft den Lykke at se Radiofonien udvikle sig i udpræget Grad til at blive et Meddelelsesmiddel for alle Befolkningsklasser uanset de forskellige Opfattelser, og denne Udvikling bør i Fremtiden fortsættes. Jeg anser det for at ville være et Tab, hvis den danske Statsradiofoni skulde blive ensidigt ledet og Udsendelsernes Indhold ensidigt præget. Radioraadets og Programudvalgets alsidige S sammensætning tager da ogsaa Sigte herpaa, og der er formentlig almindelig Enighed om, at den danske Statsradiofoni bør være hele det danske Folks Radio.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Det ærede Medlem Hr. Westermann har med Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) og med Udgangspunkt i den Debat, der fandt Sted i Februar Maaned vedrørende Isbrydningstjenesten, rejst Spørgsmaalet om min Stilling til en Embedsmand under Handelsministeriet. Jeg vil gerne med det samme sige, at det var ved den Lejlighed, at det ærede Medlem Hr. Westermann rejste et efter min og mange andres Mening ubeføjet Angreb paa Isbrydernavigatørerne. Jeg erklærede dengang under den Redegørelse, som jeg fremkom med, at det var mig ubehageligt at skulle fremsætte kritiske Bemærkninger angaaende Ledelsen af et Kontor under Handelsministeriet, men jeg fandt, at det var min Pligt at give Rigsdagen fuld Besked om Forholdene, og derfor kunde mine kritiske Bemærkninger ikke undgaas.

I øvrigt forstod jeg paa det ærede Medlem Hr. Westermann, at han tilsluttede sig den Opfattelse, som ogsaa er min, at Tjenestemandsløven ikke hjemler Ret for den vedkommende Embedsmand til at kræve disciplinær Undersøgelse i Henhold til Tjenestemandsløvens § 17. Alligevel mente det ærede Medlem Hr. Westermann, at der burde gives vedkommende Embedsmand Adgang til en saadan Undersøgelse. Heri kan jeg ikke tjene det ærede Medlem, og det er i øvrigt ejendommeligt, at denne Sag fremdrages i dette høje Ting den samme Dag, som vedkommende Embedsmand efter en længere Fraværelse tiltræder sin Plads i

Ministeriet. Jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Westermann ønsker paa bedst mulig Maade at tjene vedkommende Embedsmands Interesser. Jeg ønsker det samme, men jeg tror, at disse Interesser bedst tjenes ved at lade det have sin Forbliven ved det Forløb, som denne Sag har faaet.

Knud Kristensen: De ærede Ordførere for Socialdemokratiet (Hartvig Frisch) og Det radikale Venstre (Steen) udtalte over for Venstre, at de mente, det var Tegn paa Mangel paa Evne til at tage en Beslutning, at vi i ikke saa faa Tilfælde i denne Rigsdagssamling havde sagt: Stemmer ikke. Deri kan jeg ikke give de ærede Medlemmer Ret. Vi har ved mange Lejligheder, som jeg allerede har nævnt, fremsat Forslag, der klart og bestemt udtrykte vor Standpunkt og vor Mening; men de Herrer vil kunne forstaa, at der kan indtræffe Tilfælde, i visse Situationer mange Tilfælde, i hvilke det er naturligt og rimeligt at sige: Stemmer ikke. Jeg skal nævne enkelte af dem. Naar man staar over for et Forslag, der indeholder baade noget, som efter ens Overbevisning er daarligt, og noget, der er af en vis Værdi, kan det være naturligt, at man, da man ikke vil tage Ansvaret for det, man anser for at være forkert, og ikke vil forhindre det, man anser for godt, siger: Stemmer ikke! De ærede Regeringspartier har da ogsaa i deres Oppositionstid ikke sjælden benyttet sig af denne Fremgangsmaade. Endvidere, naar der er skabt en vis Situation i Landet, naar der føres en bestemt Politik, og denne Politik, selv om man er Modstander af den, fører visse Konsekvenser efter sig, er det ogsaa naturligt, at man lader de Partier, som har Ansvaret for Politikken, tage disse Konsekvenser. For at nævne et Eksempel: Udskrivningen af de meget store nye Merindkomstskatter; deres Grundlag kan vi i og for sig billige, men de anvendes til Formaal, som vi ikke kan billige. Der føres en Politik, som efter vor Opfattelse medfører meget større Udgifter; end en anden og bedre Politik vilde gøre; i det Tilfælde finder jeg det ganske naturligt og rimeligt, da man ikke har Ansvaret for denne Politik, men andre har det, at de saa ogsaa faar Ansvaret for de Omkostninger, deres Politik medfører. Saaledes kan der være andre Konsekvenser. Folk kan være kommet i Trang netop paa Grund af Regeringens Politik, saa er det ogsaa Regeringens Sag at søge Foranstaltninger gennemført. Det ene drager det andet